

Una mirada

En l'esguard que m'has fitat
 hi he llegit tot un poema
 que, en va, cerco compositar
 a llaor i glòria teva,
 melodia dels meus cants,
 resplendor de mes tenebres.

Fora, sens el teu esguard,
 com orb a qui el guia deixa,
 com jardí mancat de flors,
 ràfec orfe d'orenetes.
 com hivern sens ametllers
 o troç de mar net de veles.

Jo et prego que, si els meus
 [cants
 et sonen grats a l'orella,
 m'alentis amb ton esguard
 o ma lira de poeta,
 compungida, enmudirà
 d'enyorament i tristesa.

MAS-QUEFA.

DE L'ESDEVENIDOR EL PIANO I EL VIOLÍ

El piano és un sepulcre i el violí prega al costat seu. El piano, ric i macís, vestit de negre, m'ha impresionat sempre en la soletat plena d'ànimes que desitgen la seva revelació, quan en el silenci que precedeix al concert jau com en les ones d'un riu o com en la tristesa d'un camp després d'una tempesta.

La tapa està alçada, i si m'inclino damunt d'ella no veuré més que uns fils d'or entrecreuats, trampa deliciosa i temuda